

OSTRAŃSKI v. OSTRASKI. Mikołaj otrzymał konsens 1511 r. na wykup wójtostwa inowłodzkiego, a w 1512 r. miał wójtostwo we wsi Rzezyca. Piotr, posesor wójtostwa inowłodzkiego 1521 r. (Metr. Kor.).

OSTRASZEWSKI. Jan, woźny-generał wojew. wołyńskiego 1672 r. (Wyr. Tryb. Lubel.).

OSTRASZKIEWICZ. Na Litwie; z nich Ambroży podpisał konwokację generalną litewską 1764 r.

OSTREJKO h. DROGOSŁAW. Dawna białoruska rodzina. Aleksy, bojar mścislawski, i Zdeńko, bojar nowogrodzki, osobiście winni byli stawać na wyprawy wojenne 1528 r. (Metr. Litew.). Aleksander, wojski mścislawski, podpisał elekcyę 1674 r. z wojew. smoleńskiem. Michał-Antoni ze Żmudzią, a Jan z wojew. nowogrodzkiem podpisali pospolite ruszenie 1698 r.

N., pisarz ziemski smoleński 1724 r. N., chorąży smoleński, z wojew. wileńskiem, i N., podstoli, sędzia kapturowy i poseł wojew. mścislawskiego, z wojew. mścislawskiem podpisał elekcyę 1733 roku. Józef, podstoli mścislawski 1775 r.

Leopold, Ignacy, Antoni i Jan z potomstwem, synowie Bonifacego, wnukowie Józefa, wylegitymowani w Cesarstwie 1852 roku i zapisani do ksiąg szlachty gub. kowieńskiej.

OSTRIJEWSKI. Byli na Wołyniu, a dziedziczyli na majątku Ostrijewie; z nich Michał z inną szlachtą wołyńską złożył przysięgę na wierność Koronie 1569 r. (Metr. Litew.).

OSTROGÓRSKI. Andrzej, towarzysz pancerny 1669 r. Jan i Zofia 1672 r.; po Janie syn Jan, dziedzic Szarżyna 1693 roku, miał synów, Franciszka, żonatego z Elżbietą Bełchacką, Jana, Macieja i Stanisława 1724 r. Marcin, cześnik wendeński, komisarz 1775 r. do osądzenia sprawy, żonaty z Salomeą Machnicką. Jan, podporucznik wojsk koronnych 1790 roku (Wyr. i Zap. Tryb. Lubel., Sigil., Kancl., Ks. Gr. Nowokorczyńskie, Vol. Legum).

OSTROGRADZKI. Grzegorz otrzymał 1771 roku rangę porucznika w wojsku koronnem (Sigil.).

OSTROGSKI h. WŁASNEGO. Książęta. Herb—w polu błękitnem półksiężyc złoty rogami w górę, nad nim gwiazda, nad którą pół pierścienia ze strzałą srebrną bez opierzenia na barku; nad tarczą płaszcz i mitra książęca.

Senatorowie w rodzinie. Konstanty, hetman wielki litewski 1497 r., kasztelan wileński 1511 r., wojewoda trocki 1522 r. Wasil-Konstanty, wojewoda kijowski 1559 r. Janusz, wojewoda wołyński 1585 r., kasztelan krakowski 1593 r. Aleksander, wojewoda wołyński 1593 r., um. 1603 roku.

Dominik - Władysław, wojewoda sandomierski 1645 roku, a krakowski 1651 roku.

Podług ostatnich badań mają pochodzić z linii książąt Pińsko - Turowskich, a nazwisko wzięli od m. Ostroga, w gub. wołyńskiej. Pierwszym historycznie znanym jest Danił, występujący 1366 r., żonaty z Wasilisą, z której miał córkę Anastazyę za Witowdem kn. Hlińskim i synów: Aleksego, Dymitra, Fedora i Michała, z których Dymitr i Michał zginęli 1399 r. nad Worskłą.

Kn. Fedor, dziedzic na Ostrogu, nabył 1385 r. Brodowo, a w 1386 r. otrzymał włości Korzec, Zastaw, Chłopatyn, Krestowicze, Krasne, Krupa i potwierdzenie dziedzictwa Ostroga; namiestnik łucki 1386 r., z żony Agafii (Czuryłówny) pozostawił trzech synów: Andruszkę, dziedzica Tuczapy, który w 1434 roku dostał od króla 100 grzywien, Daszka, uczestniczącego w wyprawie 1418 r., i Wasila.

Kn. Wasil, namiestnik turowski 1446 r., otrzymał dwór Ostaszyn, i z żony Agafii miał córkę Agrypinę, 1v. za Iwanem Kgojcewiczem, 2v. za Michałem Nacowiczem, 3v. za Wojciechem Kłoczka, i dwóch synów, Iwana i Juriego, z których Jurij otrzymał Zastaw i jest protoplastą ks. Zastawskich.

Kn. Iwan nabył 1463 r. Koniuchy, Ozierany i Kopotów, i w 1465 r. Dołotcze, a drogą zamiany został właścicielem dóbr Holcze; z żony N. Iwanówny pozostawił córkę Marynę za kn. Andrzejem Sanguszkowiczem i dwóch synów, Michała i Konstantego, z których Michał, starosta łucki i marszałek ziemi wołyńskiej 1500 r., um. bezpotomnie.

Kn. Konstanty, dziedzic dóbr Romanów i Szeple, otrzymał 1496 r. przywilej na Wzdolbiec i Hlińsko; hetman wielki litewski 1497 r., starosta braclawski, zwinogrodzki i winnicki, dostał 1498 r. przywilej na założenie m. Dubna; w bitwie nad Wiedroszą został wziętym do niewoli, gdzie przebywał do 1507 r.; po powrocie do kraju starosta łucki i marszałek ziemi wołyńskiej, dzielny rycerz, wiele przyczynił się do zwycięstwa nad Orszą i otrzymał 1507 roku przywilej na Cudnow, w pow. kijowskim; kasztelan wileński 1511 roku, otrzymał dobra Stepań, Zołotyjów, Podolany, Horbatów, Horodec, Tutowicze i Luchczę; w 1512 r. pobł Tatarów pod Wiśniowcem, a w 1514 r. Moskwę pod Orszą i w nagrodę zasług otrzymał przywilej na Dorohobuż, a w 1518 r. dobra Kotłów i Raznicze; wojewoda trocki 1522 r., nabył dobra Teplen, Wołkoszów i Zniesień; w 1529 r. wojewoda otrzymał potwierdzenie na założenie miasta w Czernihowie i przywilej na jarmarki w Satyjowie.

Kn. Konstanty miał dwie żony, Tatianę kn. Holszańską, zm. 1522 r., z niej syn Ilia (Eliasz) i Aleksandrę Semenównę kn. Słucką, z której syn Wasil-Konstanty i córka Zofia.

Kn. Ilia, dziedzic dóbr Stepania, Satyjowa i Chłopatyna, otrzymał 1522 r. przywilej na dobra Braclaw, Winnicę i Zwinogród, które ma dostać po śmierci ojca, i w 1530 roku został starostą braclawskim i winnickim;

w 1538 r. zaślubił Beatę, przybraną córkę Andrzeja Kościeleckiego, podskarbiego koronnego, i z niej pozostawił córkę Elżbietę (Halszkę), która otrzymała Połonne, Krasifów i Cudnów; kn. Beata 2v. zaślubiła Olbrachta Łaskiego, wojewodę sieradzkiego, a córka wydana za kn. Dymitra Fedorowicza Sanguszkę, który wkrótce został zabity przez krewnych swej żony, wyszła z polecenia króla za Łukasza hr. z Gorki, wojewodę brzesko-kujawskiego, wbrew woli matki, która nie chciała oddać córki mężowi i nawet wydała ją za kn. Semena Juriewicza Słuckiego, o co był długi i skandaliczny proces z Łukaszem Górką, który porwał żonę i więził ją na zamku w Szamotułach.

Kn. Wasil-Konstanty, dziedzic Ostroga, Dubna, Krzyża, Łysogóry, Powężowa, Śmiglna, Drohobuza, Zdzięcioła, Krupy, Zdołbicy i innych, starosta włodzimierski 1550 roku i marszałek ziemi wołyńskiej, starosta łucki 1556 r., wojewoda kijowski i starosta włodzimierski 1559 r., dzierżawca woniaczyński, ustąpił 1597 roku dobra Piątek, Januszpol i Krasnopol synom swoim, Aleksandrowi i Januszowi, i um. 1608 r., pozostawiwszy z żony Zofii z Tarnowa, córki Jana, kasztelana krakowskiego i hetmana wielkiego koronnego, dwie córki, Elżbietę za Janem Kiszką, krajczym litewskim, Katarzynę, żonę Krzysztofa ks. Radziwiłła, hetmana polnego litewskiego i czterech synów: Aleksandra, Dominika-Władysława, Janusza i Konstantego.

Ks. Aleksander, dziedzic Ostropolszczyzny i Rześniówki, wojewoda wołyński 1593 r., żonaty z Anną ze Sztembergu Kostczanką, córką Jana, wojewody sandomierskiego, umarł 1603 r. i miał córki: Annę-Aloizę, żonę Jana Chodkiewicza, wojewody wileńskiego, Katarzynę za Tomaszem Zamoyckim, wojewodą kijowskim, Zofię, żonę Stanisława Lubomirskiego, starosty sandeckiego, i synów: Aleksandra, Janusza, Konstantego, który odznaczył się w bitwie z Tatarami pod Tarnopolem, Krzysztofa i Bazylego, zmarłych młodo.

Ks. Dominik-Władysław, dziedzic na Ostrogu, wojewodzie kijowski, elektor 1632 roku z wojew. sandomierskiego, koniuszy koronny 1638 roku, wojewoda sandomierski 1645 roku, starosta łucki, jako książę na Ostrogu i Zaslawiu, hrabia na Tarnowie, podpisał elekcyę 1648 r. z wojew. sandomierskiem; wojewoda krakowski 1651 r., pułkownik i rotmistrz wojsk koronnych, starosta przemyski, miał dwie żony, Zofię - Prudencyę z Bobrku i Katarzynę z Sobieszyna, i z 1-ej żony pozostawił córkę Teofilę i syna Janusza-Aleksandra.

Ks. Janusz, dziedzic Starokonstantynowa, Szulżyniec, Tarnopola i Połonnego, krajczy litewski 1580 r., wojewoda wołyński 1585 r., miał być wojewodą podolskim; 1593 roku kasztelan krakowski, starosta białocerkiewski, bolusławski, czerkaski, kaniowski, włodzimierski i pereasławski 1615 r., otrzymał 1609 r. pozwolenie utworzenia z dobr swoich ordynacyi Ostrogskiej; miał żony: Zuzannę Seredi, Węgierkę, z niej córki, Eleonora i Eufrozyna, Katarzynę Lubomirską, kasztelanę małogoscką, i Teofilę ze Szcze-

karzowic Tarłównę, kasztelanę sandomierską, z której syn Jan-Włodzimierz um. dzieckiem.

Ks. Eleonora, dziedziczka kilku włości, wyszła 1v. za Heronima Jazłowieckiego, wojewodę podolskiego, zmarłego 1607 r., poślubiła powtórnie Jana ks. Radziwiłła, kasztelana trockiego, lecz zmarła bezpotomnie

Ks. Eufrozyna, dziedziczka utworzonej ordynacyi, zaślubiła Aleksandra ks. Zasławskiego, wojewodę kijowskiego, i jej synowie odziedziczyli ordynacyę.

Ks. Konstanty, ostatni syn kn. Wasila Konstantego, dziedzic Międzyrzecza, Tarnopola, Petrykowa i Dubna, deputat na sejm 1578 r., krajczy litewski 1579 r., starosta włodzimierski, podczaszy litewski 1588 r., żonaty z Aleksandrą Tyszkiewiczówną, córką Bazylego, umarł bezpotomnie, a wdowa wyszła za Mikołaja Jazłowieckiego (Metr. Kor., Conv. Vars., Zap. i Wyr. Tryb. Lubel., Bon., Wolff, Powiat Starokonstantynowski).

OSTROŁĘCKI h. CIOŁEK. O tej rodzinie pisałem pod Ciołkami, tu wspomnę tylko o tych jej członkach, którzy mieli nazwisko Ostrołęcki. Jan 1488 r. w ziemi łomżyńskiej. Jan w wojew. sandomierskiem, dziedzic dóbr Jankowic 1543 roku; jego córka Ewa za Sobkiem, starostą warszawskim. Wigand z Ostrołęki, kasztelan czerski 1431 r. Paweł z Wymysłowa 1552 r. Anna, dziedziczka części Ostrołęki, w ziemi czerskiej 1564 roku. Zygmunt, posesor części Maciejowic 1590 r., żonaty z Anną Marchocką.

Stanisław, syn Wacława, 1621 r. Maciej podpisał elekcyę 1697 r. z wojew. sieradzkim (Conv. Piotrk., Wyr. Tryb. Lubel., Zap. Tryb. Piotrk.).

OSTROŁĘCKI v. BOGUSŁAWSKI h. GOZDAWA. Piotr, dziedzic części Bogusławic 1551 r., w pow. radomskim. (Ks. Poborowe).

OSTROMEŃCKI h. POMIAN. Pisano ich także Ostromiecki i Ostromięcki. Niesiecki znał jedną tylko rodzinę tego nazwiska, która już za czasów krzyżackich, osiedliwszy się w Prusach Zachodnich, dość tam była zamożną; lecz istnieje jeszcze druga rodzina tego nazwiska i herbu, odwiecznie w wojew. brzesko-litewskim dziedzicząca, a jak się zdaje pochodzenia ruskiego; są też i byli Ostromieccy w ziemi czerskiej i w Sieradzkim, lecz nie wiem, czy ci stanowią odrębną rodzinę, czy też jedną z pruską.

Z osiedlonych w Prusach. Jan, dziedzic Pawłowic 1576 r., żonaty z Feliksą Gierkowską, wojownik przeciw Moskwie, w czasie oblężenia Pskowa w 1582 r. urządził pewien rodzaj maszyny piekielnej w żelaznej skrzynce, a mającej 12 rur mocno nabitych; otworzenie skrzynki sprawiało wybuch maszyny. Bartłomiej, dziedzic dóbr Pień 1580 r., chorąży chełmiński 1614 r., podpisał ugode będzińską 1589 r., i w nagrodę zasług wojennych dostał od Stefana Batorego majątek Hadel, w Inflantach, które to nadanie Rzeczpospolita w 1601 r. zatwierdziła. Jakób, dzielny wojownik za Zygmunta III, miał syna Jana, poborcę cła koronnego 1604 r., chorążego chełmińskiego.